

Index Rerum, & Verborum.

ant alio simili titulo, & locus fuit designatus, ibi faciendi est solutio: alioquin in loco, ubi credebatur debitorum tempore solutionis habiturum domicilium. Et quid quando res debetur ex contractu mere lucrativo. 712. nume. 2

Res.

Res iniuste detenta, si perijt, aut deterior est redditu, dum ita iniuste retinetur, neque constat, idem omnino rei illi similiter eventurum in potestate domini, restituenda illi est integre. Quando autem esset redditu deterior in optione domini esset, vel petere integrum rei valorem, & nolle illam, vel petere illam, & estimationem deterioramenti. Quando detentor purgasset moram, offerendo illam antequam periret aut deterior esset redditu, & per dominum staret illam accipere, ad nihil illi teneretur iniustus antea detentor. 725. nume. 10

Res que tandem consolidanda est cum bono maioratus, si antea eam acquirat sibi, & non maioratus, possessor illius, siue oneroso, siue lucrativo titulo, quousque libera, & non maioratus maneat. 643. nu. 4

Res liberæ præsumuntur, & non fendi aut maioratus. 637. num. 9

Rem sciens aliquam alienam esse, & dubitans ad quem trimum pertineat, restituere illam tenetur distribuendo illam inter eos, iuxta probabilitatem, que est, ad unum verisimilium, quam ad alium eam pertinere. 736. num. 7

Res quando non erat usu consumptibilis, ut equus, quid in precedente euentu sit restituendum. 729. nu. 8

Res eadem si similiter erat peritura in potestate domini, ad nihil illi in conscientia foro ratione illius teneretur iniustus detentor. Et quid in foro exteriori. Tenetur tamen ad fructus, & qui illi, & ad lucrum cessans, ac damnum emergens. Disputat. 725. numero 11

Res si iniuste detenta accreuit in valore postquam caput iniuste detineri, & postea decreuit, si dominus illam vendidisset in illo maiori valore, aut illa excussisset aequali sumptum, si tempore, quo plus valuit, fuisset sibi restituta, in eo maiori valore est ei restituenda, esto, si detenta iniuste non fuisset, illam vendidisset antea minori pretio. Quod si seruaturus eam fuisset in tempore, quo decreuit in valore, satis est eam tunc illi restituere. Si res sit dubia, quid facturus fuisset, tunc pro quantitate duobus est aliquid de illo incremento illi restituendum. 725. nu. 9

Rei alienæ emptor medius, quando postea scit rem fuisse alienam, ad quid tenetur ex iniustitia, vel ex charitate, aut non tenetur, tam comparatione domini, quam comparatione prioris, aut priorum venditorum, aut posterioris, vel posteriorum emptorum, tam quando res adhuc existit, quam quando iam non existit. 721. numero 7

Rem iniuste detentam habens aut consumens, restituere ante alios illam tenetur. 737. nu. 2

Res determinata in individuo si debeat, interuenitque iniusta illius detentio, que occasio fuit, quod res periret, aut non deueniret ad creditorem, restituenda illi est. 715. num. 3

Res quando illicita est apta ut inde id damnum sequatur, facile cum minimam interuenit lata culpa, ut ob eam saltem in penam, in exteriori foro obligatio iniungi possit illud restituendi. 728. nu. 3

Res determinata in individuo si debeat, non prius censetur ei debito satisfactum, quam tradatur creditori, aut alteri, qui vice ad id a creditore habeat. 715. numero 4

Rei nomine in definitione furti quid intelligatur. 681. numero 14

Rem qui non iniuste antea tenebat, quando incipiat iniuste illam detinere, quando tertius aliquis, si ad potestatem ipsius deueniret, posset illam tradere domino, & quando occulte eam posse accipere, & tradere domino. 741. num. 45

Rex.

Rex quousque debita sui prædecessoris in regno soluere tenentur. 641. num. 7

Reges electione in Hispanijs tempore Gothorum creabantur. 576. num. 3

Ripa.

Ripa fluminis quid. Est locus publicus, saltem quo ad usum, sicut & flumen. 704. nu. 21

Ripa quando priuata quo ad dominium, eorum videlicet dominorum, quorum sunt prædia, que ad illas terminantur, & quando publica, communes omnibus quo ad usum. 704. num. 17

Riuus.

Riuus annexa, circa que reficienda ac purganda competunt prædictum interdictum, sunt species, septa, incile, cuniculi vaporum. 705. num. 26

Riuus reficiens, aut purgans, dum aduersus impediendum subuenitur interdictio de riuis, locum aduersus eum non habet noui operis nunciatio. Compelli tamen potest cauere de damno infecto, & que alia actio aduersus illum possit intentari. Disputat. 705. numero 30

Riuus, & illis annexa, per que quis est in possessione duccendi aquam quotidianam aut astiuam, si aliquis reficere impediatur, ei statim subuenitur, esto ius non ostendat, quo ad id habet ad reficiendum vero iter, quod illi seruit, ius simul ostendat necesse est. 705. numero 27

Riuus quo ad modum, & qualitates quousque fas sit, aut non sit, mutare. 705. num. 29

Riuus reficere quid, & ad que se extendat. Purgare quid & ad que se extendat. 705. nu. 28

S

Sartor.

Sartores, & alij quam penam incurrant, qui a mercatoribus aliquid accipiunt, & mercatores qui id eis dant, ut emptores ab ipsis potius, quam ab alijs emanent. 691. nume. 4

Satisfactio.

Satisfactio penis, que in hoc seculo a ministris publicis aut a Deo pro peccatis infliguntur, multum minuit de penis, que infligenda erant igne expurgatorio, aut que aliter satisfacienda erant in hoc seculo. 715. numero 7

Satisfactio, que pars est sacramenti penitentia. Disputat. 715. numero 4

Satisfactio, qua Deo pro peccatis satisfacimus, quid. Actus est suo modo iniustitie commutative ex parte nostra, Dei comparatione. 715. num. 3

Satisfactio quor modis usurpetur, & in qua acceptio- ne a restitutione pressissime sumpta distinguatur, & com-

Index Rerum, & Verborum.

& comprehendatur sub restitutione pressè. Disputat. 715. nume. 2

Scriptura.

Scriptura in eodem protocollo, aut libro eodem die confecta, illa censetur prius confecta, que in superiori parte reperitur scripta. 705. nu. 15

Sententia.

Sententia circa possessionem non parit exceptionem rei indicatæ circa proprietatem. 637. nu. 8

Sententia lata in possessorem maioratus, quousque noceat alijs successoribus, exceptionemque rei indicatæ quoad alios successores pariat. 647. nu. 2

Seruitus.

Seruitus si concederetur in prædio vendito cum pacto adiectionis in diem, aut cum alio suspensente alienationem, tunc consensus simul emptoris, & venditoris esset necessarius, ut firma omnino esset. Et constituta manet, si res cedat, ut prædium maneat eius, qui illam concessit. Accedente item consensu alterius, priore non reuocantur consensus, firma similiter maneret. 705. numero 36

Seruitus ne alius adificetur, si habeam, & tu alius tollas, ego de serui petam, & tu dicas, ex meo consensu id fecisse, & ego negem, destruitur, nisi intra tempus tibi prescriptum probes intentum. Disputat. 703. numero 33

Seruitus, aut quasi seruitus, ut prescribatur aduersus rem aliquam publicam, etiam si continua sit, non minus tempus sufficit, quam de cuius initio non exiet memoria. 704. nume. 30

Seruitus alius non tollendi, intelligitur adificando: unde plante apponi ibi possunt, esto fini aduersetur, ob quem constituta est ea seruitus. Seruitus vero ne legitimis officariis, intelligitur de quacunque re etiam in plantis. 709. nu. 2

Seruitus esse potest in prædio distanti, non existente intermedijs, etiam non impedita quo ad usum, quando usus ab intermedijs non pendet, aut obrinetur facultas vendendi ad eum affectum intermedijs. 705. numero 19

Seruitus si sit in uno prædio, non naturalis, sed pacto acquisita, ut aqua alterius prædij in ipsum deriuetur, intelligitur de consuetudine deriuari, non vero de incremento, simul exerceat. 704. nu. 6

Seruitus iure fossam existentem in agro superiori, ne aqua ex illo deriuetur in inferiorem, si res agnet in agrum, in quo est, quod sit repleta dominus agri inferioris tenetur eam purgare ac reficere. Disputat. 704. numero 12

Seruitus in prædio valide sine proprietario non concedunt usufructuarius, emphyteuta, aut proprietarius. Hi tamen duo valide illam concedunt in tempore, quo durauerit emphyteusis, aut feudum, modo ea seruitus non sit usufructus. 705. nu. 3

Seruitus nescit atollat aut ne fenestram faciat, aut aperiat, potest quis cogi vendere monasterio, aut alteri loco publico, quando inde notabile damnum sequeretur monasterio, aut loco publico. Et num aliquando cogi etiam possit comparatione priuati. Disputat. numero 6

Seruus.

Seruus si delinquit potest Dominus illum defendere. Sequitur vero condemnatione tenetur vel iudicatum soluere, vel seruum noxe dare. Poterit etiam illum

Seruus.

non defendere, sed noxe statim dare ad vitandos litis sumptus. 711. num. 3

Seruus nullis communis si delinquat, quousque noxalis actio aduersus singulos aut omnes competat. 711. numero 11

Serui ex culpa non transit noxalis actio ad heredem domini nisi ad ipsos seruus deueniat. Atque tunc transit, non quia heredes sunt, sed quia domini sunt talis serui. 711. nume. 10

Seruum corruptum consilio, aut alia ratione ad quid teneatur, & quam penam incurrat. Disputat. 684. numero 10

Solutio.

Solutio facta a debitore creditori sui creditoris, tunc in foro exteriori liberat debitorem comparatione sui creditoris, quando pro eodem debito ipse etiam debitor obligatus erat creditori sui creditoris. Disputat. 743. numero 1

Solutio in solo foro conscientie tunc a debitore fieri licet potest creditori sui creditoris occulte, quando secundus creditor licet poterat facere occultam compensationem ex illo creditore debitoris. Disputat. 743. numero 2

Solutio debiti ex contractu, aut ex alio simili titulo, quando facienda. Ex dilatazione vero solutionis quando debitor condemnandus non sit culpa latibalis. 753. numero 1

Soluenda si sit res in uno loco, & per debitorem stet, quod ibi non soluatur, que actio aduersus illum creditorem competat: si vero stet per creditorem, que actio aduersus eum debitori competat. 752. nu. 3

Soluere si quis ex delicto tenetur aliquid, seruare omnino indemnem tenetur creditorem, ita ut suis expensis illud creditori tradat, demendo, si quid creditor erat infampturus in ea re transportanda. Et quid si expensa quas debitor in restituenda ea re esset facturus, nimie admodum essent futura. Disputat. 752. numero 5

Soluere mutarius aut commodatarius, non tenentur mutuum, aut commodatum, ante tempus contractus præfixum, neque in alio loco, ex eo quod mutans, aut commodans, in alium migret locum. Disputat. 752. numero 4

Spiritus.

Spiritus est capax maioratus annexam habentis dignitatem. 620. numero 8

Status.

Status causa quando in tempore pubertatis differenda. 637. numero 13

Successio.

Successio in Hispanijs in regno, qualis via generationis sit prescripta, & cum quanta representatione. 576. numero 5

Successio iure hereditario, ex pacto & prouidentia, ac iure sanguinis quid. 617. num. 1

Successio in maioratibus Hispanijs anteriori possessori, qui non sit ipsemet institutor, iure sanguinis, & non hereditario. 617. num. 2

Successio in maioratu comparatione immediati institutoris, quando sit nec iure sanguinis, nec hereditario, sed ex pacto & prouidentia, & quando sit iure hereditario. ibid. nume. 3

Successio directa, & obliqua, quid. Et discrimen inter utraque. 618. num. 1

Sucessione in possessionibus distributis per tribus & familias, licet veteri lege filij preferantur filiabus: filia tamen preferenda in collateralibus omnibus. Quando tamen filia ita in fratrum defectum succedebat, nubere non poterat, nisi homini de sua tribu ac familia, ut distributio possessionum maneret in eisdem tribubus ac familijs; notaque esset distinctio & successio tribuum ac familiarum, ut tempore aduentus Messie intelligeretur descendere ex tribu, & familia, ex quibus erat promissus, tanquam una e notis veri Messie. 625. nume. 1.

Sucessio in bonis liberis, quam varia diuersis temporibus iure casareo fuerit disposita, & que fuerit nouissima, que in Castella & Lusitania vim habet. 625. n. 2.

Succedatur si in maioratu, aut in re alia, que indiuisa ad unum devenire debet, masculus minor natu eiusdem gradus, preferatur femine. Femina vero preferatur masculo ulterioris gradus, quando aliud non fuit expressum. 625. nu. 3.

Sucessio in maioratu huius regni, que considerentur, ut indicetur, quis alteri preferatur. ibidem b. & numero 5.

Sucessione a maioratu si femina excludantur comparatione masculorum eiusdem gradus favorabilis est, laque proinde est intelligenda. Comparatione vero masculorum ulterioris gradus est odiosa, stricteque intelligenda. 625. nu. 6.

Succeditur in regno non iure hereditario, sed ex pacto & providentia, iure sanguinis, ut in alijs maioratibus, repudiataque proinde hereditate, succedere quis potest in regno, valeatque pactum circa futuram in eo successione, vivente nec consentiente ultimo possessore. 626. nume. 8. & 18.

Sucessio qualis in regno ipso Castelle, & in ceteris eiusdem regni maioratibus, sit instituta, quando maioratum institutores aliud non statuunt ac expriment. Et cur in eiusmodi successione interveniat, non quidem representatio formaliter, sed virtute. Disput. 626. numero 12.

Succedat quo ordine, & quanta cum representatione ultimo possessori maioratus huius regni, collateralis illius, quando omnino desunt descendentes eiusdem ultimi possessoris, & quando aliud non disposuit maioratus institutor. 627. nu. 5.

Sucessio ac representationis is modus, quantum a iure communi exorbitet. 627. nu. 7.

Sucessione in eadem in linea transfuersali locum habet representatio in ulterioribus gradibus, hoc est, in descendibus ex patris, & ex patris magnis, & ita consequenter. ibid. nu. 8.

Sucessio eadem & representatio locum habet, esto collateralis comparatione ultimi possessoris, neque descendens, neque collateralis sit comparatione institutoris maioratus. ibid. nu. 9.

Sucessione in eadem representatio in linea collateralis lege 40. Tauri introducta, non est representatio solum gradum progenitoris, sed etiam personam ipsam cum omnibus suis qualitibus, locum illius subeundo ad eos omnes excludendos, quos pariter ipse, si superstes esset, excludisset. ibid. nu. 10.

Succedit qui representando alterius personam, si representans incapax erat tempore mortis sue ipse quoque incapax est, & excluditur a maioratu, quando vero vocatus ipse succedit, ut in linea descendenti in hoc

regno, & proximior in linea collateralis ultimo possessori, tunc incapacitas progenitoris ipsi non nocet, si ipse incapax etiam non sit. 627. nu. 11.

Successor in linea transfuersali esse debet de stirpe institutoris maioratus, aut eius, in quo fuit institutus, vel certe de ipsorum familijs, latin sumpta familia, si enim ultimo possessori detur proximior de aliena familia, ut frater solum viderimus, qui non sit de eiusmodi familijs, succedit, qui de familia fuerit proximior, saltem per representationem, licet remotior in gradu sit ultimo possessori. ibid. nu. 12.

Sucessio in maioratibus, similiter servatur in hoc regno in successione in feudis, capellis, & emphyteusibus, ut patronatibus, & in alijs rebus, que in diuisa ad unum deveniunt. ibid. nu. 13.

Succedunt in fideicommissis familia relictis, proximiores ultimo possessori, licet alij sint proximiores testatori. Idem in maioratu & regno, servata in hoc regno representatione in eo statuta. 628. nu. 1.

Sucessio in maioratibus huius regni, quis cui preferendus sit, admetienda est ex dispositione expressa institutoris, aut quam, semoto omni dubio, ex contextibus intelligitur intendisse, & que proponenda est dispositioni legis 40. Tauri: in dubio autem dispositioni eius est statuta. 629. nu. 1.

Sucessio in regno Lusitano que controuersa esse potuit, nec tamen fuerit, in linea descendenti per mortem Ioannis III. explicatur. 732. nu. 1.

Sucessione circa in eodem regno in linea collateralis Regi Henrico, que controuersa fuerit in linea collateralis, dilucide proponitur, ac explanatur. Disput. 632. numero 2.

Sucessorem legitimum fuisse Philippum II. Hispaniarum Regem Henrico in regno Lusitano, multis efficaciter ac dilucide probatur, eueris contrarijs fundamentis. ibid. nu. 5.

Sucessione in corona regni Lusitani, si solum stemus in dispositione iuris communis, patrum nepoti fuisse proponendum in linea descendenti ostenditur. ibidem numero 6.

Sucessione in corona regni Lusitani unde nepos, & in nepotis defectum, nepotis, & in utriusque defectum, pronepotis, aut pronepotis, preferri debeant patruo, aut patruo magno, in linea descendenti. Et de origine regni Lusitani. ibid. nu. 7.

Sucessione in corona regni Lusitani, nulla est representatio in linea collateralis, ostenditurque Philippum II. Hispaniarum Regem legitimum fuisse successorem Henrico in regno Lusitano, & nulla ratione Dominæ Catharinæ. ibid. nu. 8.

Succedit in corona regni Castelle & Lusitanie patris ultimi possessoris, exclusis consobrinis eiusdem ultimi possessoris. 633. nu. 1.

Succedit in maioratibus regni Castelle, siue illi sint de bonis patrimonialibus, siue de bonis coronæ regni, Consobrinus ultimi possessoris, & soboles eius, & in eorum defectu, consobrina, & soboles illius, excluduntque patruum eiusdem ultimi possessoris. Disput. 633. numero 2.

Succedit in maioratibus Lusitanis de bonis patrimonialibus, patruus ultimi possessoris, excluditque consobrinus eiusdem ultimi possessoris. In maioratibus vero de bonis coronæ regni, nulli transfuersales succedunt. 633. numero 3.

Succeditur in Lusitania in bonis emphyteuticis, hoc est, quo ad dominium solum utile possessoris, esto a corona regni sint derivata, & esto corona ipsa regni dominium habeat directum, perinde atque in alijs bonis emphyteuticis, neque in illis habet locum lex mentalis. 633. nume. 4.

Sucessione in maioratu, qui dignitas non est, non priuat ea infamia, que nec infamabilem efficit, nec priuat a successione in bonis liberis. Quando autem, eo modo infamis priuaretur in super in delicti penam suis omnibus bonis, priuaretur etiam eo maioratu. 620. nume. 4.

Successor.

Succesor in maioratu neque ex regia facultate potest mutare conditiones, modos ac vocaciones a primo institutore appositas. 617. num. 7.

Succesor in maioratu, qui actualem possessionem acceperat, si ab alio deficiat intuitu, quod deficiat sit legitimus succesor, deiectione intra sex menses competit in summarium remedium in supremo regio Senatu retinenda possessionis, si solum sit perturbatus, & adhuc civilem retinet possessionem, & recuperanda, si fuit omnino deiectus. Quod si non eo intuitu fuit deiectus, non competit ei ad summarium remedium, sed agit solum coram iudicibus ordinarijs. 637. numero 3.

Succesor in maioratu si addat noua bona, que vinculet, apponeret, pateret etiam in priori maioratu onera, que priori institutioni non repugnant: non tamen tenentur succedores ea seruare, nisi potiri velint eo augmento maioratus. 617. num. 8.

Succesor in maioratu an cogi possit sumere agnomen & arma institutoris, quando id institutor non precepit. 615. numero 8.

Succedores in maioratu unde ortum habuit, ut agnomen & arma institutoris accipiant, & ut ad id astringi conueniant. Succedores vero in varijs regnis arma seu insignia singularia solum accipere, non vero agnomina regum, quibus succedunt. Disputat. 615. nume. 1.

Succedit alteri in re, quam ille alius bona fide cepit possidere, esto tempore, quo ita succedit, dubium habeat, an ad alium pertineat, ad nullam restitutionem tenetur, sed solum ad faciendam moralem diligentiam, an verè ac certè ad illum alium pertineat. 723. numero 6.

Suffragia.

Suffragia qui ante damnum integre datum dant, non excusantur a restituendo damno, esto sciant si ipsi non suffragantur, alios postea id damnum plenè suis suffragijs daturus. Qui item post damnum integre datum suis suffragijs augment dedecus, & infamiam iuste reiecit, restituere illi tenentur id dedecoris, & infamie augmentum. 732. num. 3.

Suffragia ferentes, aut consentientes, postquam aliquid, independentè a posterioribus suffragijs, irrevocabiliter est decretum iniuste, non tenentur ad damnum plenè iam per anteriores datum. Neque exequutio obligationem restituendi inducit in exequentes, quando suffragia, licet iniuste, ius electo contulerunt. Induceret verò, quando exequutio esset de re mala, nihil impedirentibus anterioribus suffragijs ac consensibus. 732. nume. 2.

Suffragia sua qui in capitulo renunciant, quibus impetom. 11 b.

diuisent damnum ab alijs datum, & qui tacent, que ibi dicere aut proponere tenebantur, quibus damnum id impediissent, restituere illud tenentur. 732. numero 4.

Sumptus.

Sumptus litis num ad maioratus possessorem pertinent, atque ipse de suis bonis tenetur eos facere. Disput. 646. nume. 7.

Surdus & mutus.

Surdus simul ac mutus non repellitur a successione in maioratu iurisdictionem, ac dignitatem non habente annexam. 622. nu. 1.

Surdus simul ac mutus, non excluditur a regno, aut a successione in quouis alio maioratu iurisdictionem habente. Excipitur in hoc regno, si collateralis sit comparatione ultimi possessoris, & agatur de successione in regno. 622. nume. 3.

Surdus iudex esse non potest. 622. nu. 4.

T

Tenuta

Tenuta bonorum maioratus, quo summario remedio iniustus eorum bonorum tenor spoliatur a contentente, ipsum esse legitimam successorem eius maioratus, & intra quantum tempus id remedium ei concedatur. Neque eo finito, agitur postea, nisi de proprietate. 637. nume. 1.

Tenutam si quis denegat contententi se esse legitimum maioratus successorem, ut hic intentare aduersus illum possit remedia possessoria adipsam retinenda, ac recuperanda possessionis. 637. nu. 2.

Tenuta & remedium summarium possessorum admixtam habet causam proprietatis, nec conceditur nisi ei, qui ostenderit se esse legitimum maioratus successorem. ibid. nume. 4.

Tenuta aduersus idem remedium competunt idcirco exceptiones, que sunt circa proprietatem, modo intra tempus eius remedij probentur. 637. nu. 5.

Tenuta remedium summarium circa bona maioratus, licet inuoluet causam proprietatis, a sententia tamen circa tenutam quamuis in hoc regno admittatur supplicatio, solum habet effectum deuolutiuum: non vero suspensum. 637. nu. 6.

Tenuta maioratus circa causam testis examinati, an examinatori debeant circa causam proprietatis. ibid. numero 7.

Tenuta maioratus adiudicanda est femine proximiori in gradu ultimo possessori, quando alius contendit feminam excludi, nisi in continenti eam excludi probet. 637. nume. 10.

Tenuta maioratus est tradenda ventri, quado, si ex eo nascatur masculus, excludit ceteros: cum cautione tamè preliata a matre, quod si masculus non nascetur, restituet fructus, præter ventris alimenta, successori. 637. nume. 11.

Tenuta & remedium summarium locum non habet quando immediate succeditur institutori. Tamen si quando immerentur grauia mala, potest supremus senatus eodem modo procedere circa tenutam. Disputat. 638. numero 1.

Tenutam circa quid faciendum, si liquidari non possit, ad quem maioratus pertineat. 638. nu. 2.

Tenuta maioratus ut adiudicetur, quale instrumentum ostend-

Index Rerum, & Verborum.

ostendendum. & quid aliud successionem in eo probet. ibid. nume. 3
Tentam rei maioratus adiudicari debere successori, non impedit, quod tertius eam teneat cum titulo, quando titulus originem non habuit ab institutore, vel aliunde non constat titulum fuisse sufficientem ad alienandum bona maioratus, aut dubium non est, an institutor eam rem comprehendere intenderit in maioratu. 638. numero 4
Tentate remedium non habet locum, si post intentatum bellum ineptum intra semestre, computatum à puncto delatae successionis maioratus, intentetur post semestre aliud ex diversâ causa: secus si ex eadem causa. Citatio tamen adversarij necessaria non est intra id semestre. 638. num. 5
Tentate idem remedium si intra sex menses sit intentatum. & superveniat tertius ad adiuvandum alterum litigantium, repelli non debet: secus si ad novum summus prosequendum. 638. num. 6
Tentate ut competat idem remedium, restituito in integrum non conceditur minoribus, & alijs adversus lapsum semestris. ibid. num. 7
Tentate idem remedium intentari potest intra semestre, esto intentata iam fuerit via ordinaria causa circa possessionem, aut proprietatem in alio tribunali. ibidem. numero 8
Tentate circa remedium post legem decem latam, num concedenda sit minori restituito in integrum adversus probationem omisiam intra tempus ad probandum concessum. Et num in eo remedio admittenda sit restituito reprobatum, scripturarum impugnatio, petendaque sit restituito fructuum, locumque habeat condemnatio, ut restituantur, aut absolutio ab eis reddendis. ibidem. num. 9
Tentate remedio summario intentato, num aliquando locum habeat remedium possessionum, quod inserim nuncupatur. 638. nu. 10
Terminus.
Terminus agrorum aut limites oppidorum moventi, quae pena statuta sit. 695. nu. 10
Testis.
Testes examinati circa causam tenentis maioratus, an iterum examinandi postea sint in causa proprietatis. 637. nume. 7
Torrentis.
Torrentis aquam fas est auertere opere facto in proprio praedio, esto per accidens inde sequatur detrimentum aliorum. Modo tamen id non fiat sine proprio emolumento, animo alij nocendi. 704. nu. 29
Tributum.
Tributa & onera ad quae teneatur maioratus possessor ratione bonorum maioratus. 646. nu. 6
Tributum unde dictum. 661. nu. 1
Tributum census duplex. Quoddam soluebatur ex bonis, seu ex patrimonio, pro illius estimatione. Et erat mixtum inter mere reale, & personale. Aliud erat tributum capitis. 661. nu. 2
Tributum annonae quod. 661. nu. 2. a
Tributum vestigial pressae, quid. 661. nu. 3
Tributum servitij ordinarij, & extraordinarij quod in hoc regno. Solutur pro ratione valoris patrimonij cuiusque: neque est reale, sed medium inter reale, & personale. Et qui exempti sint ab illo solvendo. 661. numero 4

Tributum capitis de la moneda forera, à septennio in septennium solvendum, quod in hoc regno. Et qui ab illo exempti. 661. nu. 5
Tributum aliud capitis, quod Martiniega nuncupatur, & aliud quod dicitur Marcadga, quae. 661. numero 6
Tributum indicti quod. Et quomodo soluebatur. Et unde initium supputandi per indictiones. Unde item initium supputandi per olympias. Et quid superindictum. 661. num. 7
Tributum, quod appellatur collecta, praefratis, & talliae, Hispanae de ramos, & Lusitanicae finitas, quod. Appellatur etiam ex parte imponentium, impositio. Hispanae pedidos y empretidos. Quod item liberalis praefratis nuncupatur. 661. nu. 8
Tributum, quod borras vocant, quod in aliquibus huius regni locis, & ad quid inseruat. 661. nu. 9
Tributa quae pechos in hoc regno vocant, à quibus exempti ij sunt, quos hidalgos vocant, quae. Disput. 661. numero 10
Tributi vocabulum quam late pateat, si ample sumatur, sicque vsurari consueverit. 661. nu. 11
Tributum quod, minus dicitur, & à quibus muneribus ij sunt exempti, qui hidalgos in hoc regno nuncupantur. 661. num. 12
Tributa quae angaria, & parangaria dicuntur. 661. numero 13
Tributa vestigialis, gabelle, aduana, portorij, quid. 662. numero 1
Tributum ex rebus, quae mari asportantur, decima dicitur in Lusitania, quod decima pars solvatur. Et alia insuper solvitur in sjsam, quam ibi vocant, bic vero alcaualam. 662. num. 3
Tributum peculiare solvitur ex rebus asportatis ex India, Basilia regione, & ex Ethiopia. Disput. 662. numero 4
Tributa varia, quae in hoc regno, & in alijs Hispaniarum solvuntur, tam ex rebus, quae mari asportantur, ac extrahuntur, quam ex alijs rebus. Disput. 662. numero 5
Tributa confinium regnorum. 662. nu. 6
Tributa ex lanis huius regni. 662. nu. 7
Tributa varia ad portorium, seu pedagium atinentia. 662. nume. 8
Tributum montadgo quid. 662. nu. 9
Tributum guidagium quid. 662. nu. 10
Tributum salinarum quid. Et aliud piscibus impositum. 662. num. 11
Tributorum vestigialium, presse sumptorum, à solutione nullius est exemptus, nisi peculiariter eximatur. Hidalgos, quos in hoc regno vocant, exempti ab eorum solutione non sunt. Ecclesiastici vero sunt exempti, nisi dum negotiantur. 662. num. 12
Tributum alcaualae. Vide alcaualae.
Tributum quod ex accessu ad aliquem locum alioquin debetur, non debetur, si natis necessitate compulsa, vi hostium, aut tempestatis, eo accedat, neque ibi merces vendat. 663. num. 15
Tributum non debetur ex libris, qui aliunde in hoc regnum inferuntur. Neque debetur alcaualae ex libris. 664. nume. 8
Tributum Lusitanum impositionis, quid, quibusque in locis solvatur. 665. num. 1
Tributa qui imponere possunt. 666. nu. 1

Index Rerum, & Verborum.

Tributa imponens sine legitima ad id potestate, quas penas incurrat, estque hodie excommunicatus de cuna Domini. 666. nu. 2
Tributum ut sit iustum ac debeatur, imponi debet ex iusta causa, & quae talis sit censenda: neque plus imponi debet, quam causa exigat: eaque cessante, cessare debet, nisi adsit alia iusta. 667. nu. 1
Tributum grauius, quam postulat causa legitima, atque adeo iniustum, si imponat principis, aut concedat procuratores, & peccant contra iustitiam, & restituere tenentur populo incrementum. 667. nu. 2
Tributum si ad defensionem concedatur, & princeps sua negligentia non defendat, restituere tenetur subditis damna inde sequuta. 667. nu. 3
Tributa quousque populus principi praestare debeat, sine absque sua culpa, sine sua praeterita culpa, eis indigeat. Et ad quae princeps subditis teneatur, & cum quanto restituendi onere. 667. nu. 4
Tributa nova exigendi princeps qui se periculo exponit inordinatis largitionibus ac sumptibus, contra iustitiam adversus subditos grauius peccat. Disput. 667. numero 5
Tributum si impositum sit in perpetuum quasi in pactum, non cessat, cessante causa ob quam fuit impositum. Et quando aequitas esset, ut minueretur: aut certe incrementum asseruari deberet in reipublicae bonum. 667. numero 6
Tributa quae mercatores solvant ex mercibus, non tam ipsi, quam emptores mercium ex ipsis solvant. 667. numero 7
Tributum si princeps accipit pro aliquo, quod concedit, aut remittit, si non sit concessus, aut remissus, restituere tenetur, quod in tributum loco eius accipit. 667. numero 7. c
Tributum ut iustum sit ac debeatur, quae forma, & quae proportionalis equalitas seruanda. 668. nu. 1
Tributum servitij huius regni, & alia, colligendi modus sjsa imposita, cur dammandus non videatur. Etiam quo ad exteros. 668. nu. 2
Tributum vestigialis, aut quasi vestigialis alcaualae, solum ex rebus, quae negotiationis causa asportantur, extrahuntur, ac venduntur, solui debet, si iustitiam illo ita soluto, subueniretur bene communi. 669. numero 1
Tributum idem licite imponi potest, ut ex alijs etiam rebus solvatur, quando aliter non sufficienter subuenitur bono communi. 669. nu. 2. Et cur iniquum non sit, exteros etiam illud solvere. ibid. num. 3
Tributum ut licite ab aliquo exigatur, necesse est, ut is exemptus non sit ab eo solvendo. 670. nu. 1
Tributorum à solutione exempti sunt Ecclesiae & Ecclesiastici, etiam quoad bona ipsorum patrimonialia. 670. nume. 2
Tributa Ecclesijs & Ecclesiasticis imponentes, ab eis exigentes, ac recipientes, aut ad id cooperantes, quas penas incurrant. 670. nu. 3
Tributa ut eis imponi non possint, quid Ecclesiarum & Ecclesiasticorum nomine, intelligatur. 671. nu. 1
Tributa solvere non tenentur religiosus novitius de suis bonis patrimonialibus. 671. nu. 2
Tributa multo magis non debent nostri religiosi, qui, per actus duobus probationis annis, vota emisserunt, de bonis quorum dominium ante professionem aliquando retinent. 671. nu. 3

Tributum non debent de bonis suis patrimonialibus, qui beneficium obtinent Ecclesiasticum, etiam si sacros ordines non habeant. 671. nu. 4
Tributa solvantur in Hispanijs: initiati omnes minoribus solis ordinibus, qui beneficium non habent Ecclesiasticum. 671. nu. 5
Tributa quibus in euentibus licite ex Ecclesiasticis accipiuntur. 672. nu. 1
Tributa si affecta onere mero reali ipsius rei, res aliqua in Ecclesiam, aut in Ecclesiasticum pertranseat, solui ex illa adhibere debet tributum. 672. nu. 3
Tributa quae solvere non teneatur Ecclesia, & Ecclesiastici, esto sint in commune bonum ipsis cum laicis: & ad quae contribuere teneantur. 672. nu. 4
Tributum, seu contributionem, praestare possunt Ecclesiae, & Ecclesiastici ex rationabili causa, rempublicae seculari adiuuando. Consensus tamen ad id requiritur Summi Pontificis: nisi esset periculum in mora: nam tunc sufficeret consensus Episcopi, & cleri. Et quando sub culpa lethali subuenire eo modo teneantur. 672. nume. 5
Tributa ut Ecclesiastici solvant, in iudiciali est quaecumque consuetudo. 672. nu. 5. c
Tributorum à solutione eximi aliqui rationabili ex causa possunt, etiam quoad suam posteritatem. Sine rationabili vero causa eximi à principe non possunt. Nullus autem exemptus censetur, nisi probetur. Disput. 673. numero 1
Tributorum à solutione exemptio licet vendi licite aliquando possit, & iura tributorum, grauarique censibus possint; raro tamen & ex urgente causa id fieri debet. 673. nume. 2
Tributum quousque licite imponitur bello denictis. 674. numero 1
Tributa iusta licite imponunt, aut augent, principes suis subditis, neque id prohibetur Bulla canae Domini. 674. nu. 2
Tributa iuste imposita, si non solvantur, peccatum est ex suo genere lethale, cum restituendi onere. Pena tamen incurso non debetur ante latam sententiam. 674. numero 3
Tributa si sint iniusta, peccatum exigentes, cum restituendi onere. 674. nume. 4. Et excommunicationem canae Domini incurrun. Et quousque liceat ea denegare. ibid. nu. 5
Tributa vetera quousque censenda iusta, in eisque locum habeat praescriptio ex parte principis. 674. nu. 6
Tributa noua, de quorum iustitia non constat illicite petuntur & cum restituendi onere, & quousque denegari possint. Et quid de exactoribus loco principis. 674. numero 7
Tributorum ad praxin, confessionum praesertim multa de tributis dicuntur. 674. nu. 8
Tributis, quae Regi solvere quis tenetur, si licite possit facere compensationem, potest illam etiam facere, esto Rex locata tributa alteri habeat. Secus in tributis alteri venditis, aut alio titulo rite alienatis. 674. num. 10
Tributum quando Rex ex iusta superueniente causa licite exactius & auctius exigit, non possunt idem efficere qui idem tributum aliquorum oppidorum rite acquisitionem antea habebant. 674. nu. 11
Tributum si quod licite mercatores interdum ex mercibus defraudant, curandum est à confessorijs, ne illud iterum

Index Rerum, & Verborum.

iterum recipiant ab emptoribus earum mercium in pretio. 674. num. 12.
Tributi circa solutionem si facta fuit conventio cum publicano, quando non constat esse omnino iniustum, solvendum illi est in foro conscientie, quod cum illo fuerit conventum. 674. nu. 13.
Tributum si aliquis iniuste ex aliquibus mercibus non solvit, non tenetur illud solvere is, in quem merces titulo emptiois, aut alio transferunt: neque in foro exteriori potest fieri executio adversus eum, nisi facta prius in bonis eius, qui illud defraudavit. 675. num. 1.
Tributum aleonale ex rebus mobilibus venditis ubi solvendum, & cui solvendum sit, aut non sit. 676. numero 2.
Tributum non debet exemptus ab illo, qui per non exemptum aliqua vendit, asportat, aut extrahit. Illud vero debet non exemptus, qui per exemptum illa exercet. 677. nu. 2.
Tributorum ex actores, & ad id custodes si munus sum debite non exequantur, ad quam restitutionem teneantur. 679. nu. 3.
Tutor.
Tutor auctoritatem potest præstare minori in commodum ipsiusmet tutoris, quando directe auctoritatem præstat ad minoris commodum, & indirecte ac per resultantiam ad suum. 626. c.

V

Vedigal.

Vedigal preste quid. 661. numero 3.
Vedigal gabella, aduana, & portorium quid. Disputat. 662. nume. 1.
Vedigal quantum iure communi solvebatur, & ex quibus rebus non solvebatur. 662. nu. 2.
Vedigal ex rebus, que mari asportantur, decima dicitur in Lusitania, quod decima pars solvatur. Et alia decima insuper solvatur in sissam, quam ibi vocant, hic aleaualam. 662. nu. 3.
Vedigal peculiare solvitur ex rebus asportatis ex India, Brasilia regione, & ex Aethyopia. 662. nume. 4.
Vedigalia varia, que in hoc regno, & in alijs Hispaniarum solvuntur, tam ex rebus, que mari asportantur, ac extrahuntur, quam ex alijs rebus. 662. nu. 5.
Vedigalia confinium regnorum. 662. nu. 6.
Vedigalia ex lanis huius regni. 662. nu. 7.
Vedigalia varia ad portorium, seu pedagium attinentia. 662. nu. 8.
Vedigalium preste sumptorum a solutione nullus est exemptus, nisi peculiariter exemptatur. Hidalgo, quos in hoc regno vocant, ab eorum solutione non sunt exempti. Ecclesiastici vero exempti sunt, nisi dum negotiantur. 662. nu. 12.
Vedigalia, que ex accessu ad aliquem locum aliquoq; debentur, non debentur si navis necessitate compulsa, vi hostium, aut tempestatis, eo accedat, neque ibi merces vendat. 663. num. 15.
Vedigal, aut quasi vedigal aleonale, solum ex rebus, que negotiationis causa asportantur, extrahuntur, aut venduntur, solvi debet, si sufficienter illo ita soluto, subvenitur bono communi. 669. nu. 1.
Vedigal, aut quasi vedigal aleonale, licite imponitur, ut

ex alijs etiam rebus solvatur, quando aliter non sufficienter bono communi subvenitur. Et cur iniquum non sit exteros etiam illud solvere. 669. nu. 2.
 Vendens.

Vendens in aliqua civitate vel oppido si multos defraudavit in pondere aut mensura, quomodo debeat restitutionem facere. 745. nu. 4.

Venditio rei cum pacto in favorem venditoris efficit illam minoris valoris quoad eam venditionem. 678. numero 13.

Via.
Via, alia publica, alia privata, & alia vicinalis. Publica via interdum sumitur preste pro ea quam Græci Basilicam, hoc est regiam, vocant, & Hispani dicimus Camino real, Latini prætoriam, consularem ac militarem ea appellant. Interdum vero sumitur late pro omni ea, cuius solum publicum est. Via privata, que & agraria nuncupatur, interdum sumitur late pro omni ea, que non est publica primo modo. Quo pacto comprehendit non solum iter & viam que sunt servitutes, sed etiam vias alias, quarum solum non est publicum, sed privatam & vias quarum solum est publicum & non sunt viae regie seu prætorie. Et que via dicantur vicinales. 707. nu. 4.

Via publica quando impedita est, qui prædium iuxta eam via partem habet, transitum concedere debet per suum prædium, donec id impedimentum cesset. 708. nu. 8.

Via, iter, actus, si impedita fuerint, aut is qui eis erat usus, legitime sui impeditus ne eis recedat, atque intra annum retro usque ad punctum, quo impedimentum cepit, usus est eis triginta diebus, pro restitutionem integram conceditur eis hoc interdictum. Disput. 708. nume. 10.

Via vicinalis inter aliquas domus quando publica quo ad solum, ita vi claudi non possit, nec impediri alijs transitus: & quando privata, ut claudi ac impediri transitus possit. Et quando ad viciniam vicinum, & quando ad unum tantum pertineat. Disputat. 707. nume. 19.

Via, iter, & actus, ut servitutes sunt, in quo differant. 708. num. 1.

Via aut itineris, qui probat ius habere, agere potest commensurari, ut sibi permittatur ea recedere, esto eo anno illis non fuerit usus: ut vero ex hoc interdicto ei subveniat, necesse est probet etiam usum triginta diebus eo anno. 708. nu. 19.

Via itineris que refectio, qualis & quanta permittenda. 708. num. 20.

Via & itineris interdictum quibus, & adversus quos competat. 708. num. 21.

Via publica quo ad usum sunt omnibus communes, etiam exteris: quo ad dominium vero sunt supremi principis eius regionis, non recognoscentis superiorem. Idem de plateis, fluminibus publicis, & de alijs similibus rebus. 707. nu. 5.

Via servitus ad que se extendat. 708. nu. 4.

Via servitus quante latitudinis esse debeat, quando aliud non fuit conventum. Itineris aut actus latitudo, arbitris est definienda, quando pacto non fuit definita, nec partes conveniunt. 708. nu. 5.

Viam, iter, aut actum, recedere volens, si impeditur efficeret, quantum iure sibi competit, quo interdicto ei subveniat.

Index Rerum, & Verborum.

Veniatur, modo si dubium sit, probet se usum illis fuisse eo anno triginta diebus: & ius verum habere ad eam servitutem, & modo caveat de damno infecto, si ex tali refectio timeatur. 708. nu. 18.

Viam recedere publicam nullus prohiberi impunè potest. 707. nu. 21.

Viam immittens per agrum alienum, ad damnum datum tenetur, & vendicatur ea agri pars. 707. nu. 22.

Via, itinere, aut actus, si partim dominus prædij dominantis, & postea successor illius utantur triginta diebus, successor illi competit hoc interdictum adversus prohibentem. 708. nu. 15.

Via, itinere, aut actus, per alienum prædium, non vi, clam, nec precario, qui inera annum computatum usque ad litem contestatam triginta diebus, saltem interpolatis, est usus, quo interdicto adversus impediendum ulterius eadem servitute vii, subvenitur. 708. nu. 6.

Via in publica, hoc est, cuius solum est publicum & que est extra oppidum, ne aliquid fiat, aut mittatur, quo deterior ad usum fiat, & ut si factum fuerit, redigatur ad pristinum statum, atque ut usus earum viarum alijs non impediatur, quo interdicto sit subvenitur. 707. num. 16.

Via, itinere, aut actus, si quis sit prohibitus uti per se, aut per suum domesticum, & postea continetur usus, censetur usus vii aut clam. Si tamen dominus ignoravit prohibitionem factam suo, & ipse usum continet, non censetur uti vii, aut clam. 708. nu. 13.

Via, itinere, aut actus, satis est aliquem usum esse triginta diebus modo explicito, per suum familiarem, aut quicumque alium nomine ipsius transcurrentem, ut id interdictum ei competat. Emphyteuta autem, feudatarius, & usufructuarius transseundo, sibi ipsis competit id interdictum. 708. nu. 9.

Via, itinere, aut actus quod precario utantur familiares domini prædij dominantis, aut is, cui precario ipse suum prædium dominans concelestat, non impedit quo minus domino prædij dominantis competat idem interdictum etiam per eum illorum usum, quando ipse tanquam re sibi debita intendebat se illosque uti. 708. nu. 11.

Via, itinere, aut actus, si quis, vel antecessor ipsius in prædio dominante, usus est triginta diebus intra eum annum, tanquam servitute debita, quod postea in eodem anno utatur precario non impedit, quo minus ei competit id interdictum. Idem est, si intra eundem annum succedat alius in eo prædio & utatur comparatione illius precario, vii, aut clam. 708. nu. 12.

Via, itinere, aut actus, si quis aliquem uti prohibuit, & postea successor similiter prohibeat, comparatione neutrius competit hoc interdictum. 708. nu. 14.

Via in publica quousque prohibitum sit facere scalas domibus adherentes, quibus ad domus ascendatur. 707. num. 17.

Via in publica oppidi quousque fieri possit, aut non possit, canalibus aut aquarum. 707. nu. 18.

Via, itinere, aut actus, qui ita triginta diebus est usus, ut ei concedatur prædictum interdictum, necesse est ut fuerit usus cum credulitate, quod servitutem, quam intendit, haberet. Atque si interrogatus, verisimilem rationem reddat, quod id crediderit, tendens sine alia probatione est in eo interdicto, adhibito ei iuramento, quod eum ea credulitate fuerit usus, si pars adversa id petat. Si vero verisimile sit non cum ea credulitate fuisse usum, denegandum ei est id interdictum. 708. nu. 7.

Vias circa publicas quid adhiberi esset iniustum ut rarent. Et quatenus servari ac curari debeat. 707. nume. 20.

Violentia.
Violentia non tam late patet, quam vis, & utrumque quid sit. 682. nu. 2.

Vis.
Vis publica & privata quid, & in quo differant. Et quot modis vis publica fiat. 682. nu. 3.

Vis, quo ad interdictum quod vis aut clam, quam late sumatur. Et quam late sumatur in eo clam aliquid efficeret. 706. nu. 4.

Vis, furtum aut rapina in curia regia aut in regio castro morte plebuitur, & ut mitigata sit lex ea. 695. nu. 18.

Vis latius patet, quam violentia, & utrumque quid sit. 682. nu. 2.

Vis aut furtum circa animalia, aut alia ad culturam attinentia, ut puniatur. 695. nu. 19.

Vis publice crimen incurrit, & in quas penas incidat qui feminam rapuerit, esto sine armis id efficiat. 681. numero 10.

Vis publice crimen ac penam incurrit, qui per vim coerit eum puero, aut femina, esto sine armis id efficiat. 682. nume. 9.

Vis publice crimen incurrens recedere tenetur omnia damna data, & quas penas incurrat. 682. nu. 11.

Vis publice crimen incurrit qui terrendo testes, aut iudicem, vel aliter perturbando nimis iudicium, sententiam obtinet, esto sine armis id efficiat. 682. nu. 8.

Vis publice crimen incurrit, qui curam habens recipiendi redditus regios, per se vel per alium, plus, aut nova tributa exigit, esto sine armis id efficiat. 682. nu. 7.

Vim in aliquibus eventibus in Lusitania inferens, quibus penas afficiatur. 682. nu. 4.

Vim privatam inferens recedere tenetur omnia damna & quas penas incurrat. Et regulariter hodie punitur pena arbitria. 682. nu. 14.

Vim publicam aut privatam, si mancipium inferat, quibus penas subiacet, tam ipse, quam dominus eius, si dominus sciens, aut ratum postea habens, mancipium vim intulit. 681. nu. 15.

Vi si administratores ecclesie aliquid usurpent nomine ecclesie, ecclesia in nullam prædictarum penarum incidit: sed administratores ipsi de suo illas solvere tenentur, etiam de redditibus ad ipsos tenentibus, alioqui luit in corpore. 682. nu. 19.

Vi si missus in possessionem ex primo decreto deiciatur ex eo, deiciens non incidit in penam l. si quis in ratam, sed punitur pena arbitraria, & cogitur rem reddere cum fructibus ac recedere damna. Idem de ventre missus in possessionem. 682. nu. 21.

Vi si commodans rem commodatam accipiat a commodatario, locans a conductore, aut deponens a depositario, non incidunt in penam l. si quis in tantam, sed puniuntur pena arbitraria, & coguntur reddere rem cum fructibus ac recedere damna, si finitus non erat contractus. 682. num. 10.

Vi si creditor aliquid usurpet a debitore tanquam sibi debitum, aut in securitatem vel in recompensationem sui debiti, quas penas iuxta l. si quis in tantam, incurrat, & quantum in hoc regno extendatur. Potest etiam agere criminaliter de vi publica aut privata, sed loci tunc non habeat actio ad penam ex l. si quis in tantam. 682. nu. 24.

Index Rerum, & Verborum.

Vi ita eiciens a possessione, etiam si miles, rusticus vel prodigus sit, in eas penas incurrit. Secus carens usufructu. Impubes eas non incurrit. Minor vero impubes eas incurrit, sed ex quacunque causa restituitur. Neque parens intrans res filij, neque patronus intrans res liberi, eas incurrit. Tutor vero aut curator, occupantes ita possessionem nomine minorum, eas penas incurrunt, solvendas de suo, nec restituntur. 682. nu. 18

Pi expellens aliquem a iurisdictione, quas penas incurrat. 682. nu. 28

Votum.

Pota realia defuncti implere tenentur haeredes de bonis hereditariis, et alia bona defuncti, non vero de bonis vinculariis, quibus defunctus eorum possessor imponere non potuit id onus. Atque implere illa tenentur salvis integris legitimis ipsis in eis bonis debitis. 626. nume. 9.

Vusufructus.

Vusufructus ad patrem in bonis filij familias attinens, esto is filius de tertio suorum bonorum ultima voluntate instituat maioratum, ac moriatur, perseverat is usufructus apud patrem toto tempore vite sue. 603. nu. 2

Vusufructu finito, qui usufructus rei usufructuarie pertineant ad proprietarium & qui ad usufructuarium haeredes, ne ipsius. 635. nu. 2

Vxor.

Vxor sine viri facultate instituire potest maioratum ac meliorationem ultima voluntate; que non sit donatio causa mortis. Donatione vero causa mortis aut contractu inter vivos instituire valide non potest maioratum nec meliorationem, nisi ex facultate viri aut iudicis, viro absente, aut irrationabiliter facultatem non concedente. 601. nu. 2

F I N I S .

Vni & soli Deo honor & gloria.

[Faint, mostly illegible text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through or ghosting.]

DE MALO LIBRO

[Faint, mostly illegible text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through or ghosting.]